

Кучето ни, хала зла,
Щомъ го зърна, — катъ стрѣла
Врѣхлетѣ то и зала,

Блѣсна Снѣжля настрани,
Носъ, глава му накърни
И съвсѣмъ го промѣни.

Батко пакъ го закрѣпи,
Но, догдѣ го залѣпи,
Слѣнцето го пѣкъ стопи.

Красъ.

КУЧЕТО ДИАМАНТЪ.

Алпитѣ отдѣлятъ Италия отъ останалата частъ на Европа. Прокарване на желѣзни пѣтища прѣзъ тѣхъ е било твърдѣ мъчна работа: трѣбвало да се пробиватъ прѣзъ гранитнитѣ планини дълги и тъмни коридори, прѣзъ които да минаватъ влаковетѣ. Тѣзи коридори се наричатъ тунели. Най-голѣмиятъ отъ тия тунели е Симплонскиятъ; той има дължина 19 километра. Въ сегашно врѣме прѣзъ Алпитѣ сж прокарани петъ желѣзници.

По-прѣди за Италия се отивало или по шосета или пѣшкомъ по пѣтеки. Тѣзи пѣтища стоятъ и се подържатъ и сега.

Пѣтътъ обикновено води за планината по брѣга на нѣкоя рѣка въ клисурата, сетнѣ се повдига на зигзаци по гребена, дори до вѣчния снѣгъ, а слѣдъ това захваща сжщо така на зигзакъ да се спуска отъ другата страна, докато излѣзе отъ планината пакъ по нѣкоя рѣчна клисура. Най-високото мѣсто на пѣтя се нарича *сѣдловина*. Известна е сѣдловината Бернаръ въ Алпитѣ. Прѣзъ нея и лѣтъ, и зимѣ минаватъ много бѣдни италиянци.

Бернаръ е билъ французки калугеръ. Той събралъ пари и построилъ на сѣдловината едно грамадно каменно здание, съ черква, съ кухня и съ състаи за пѣтниците. Зданието се издига между вѣч-